

עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף  
(קהלת יב) - חוט של חסד שנמשך  
מלמעלה למטה. ותרץ גלת הזהב  
- שהיא יורדת באותו החוט.  
נשבר החוט, נפל הגלה. ותשבר  
כד על המבוע - שהתורה  
נשתפחה בגלות, ואותו המשאב,  
יופיא"ל (וי"א יפי"ה) השר, לא  
שאב ממעין התורה, ובני אדם  
נבוכים בה.

ונרץ הגלגל אל הכור, ומלאך המשחית נתן לו רשות לחבל בכל יום. וישב העפר על הארץ פשהיה, ויכלו כל הנשמות, והעולם יכלה. והעפר, שהכל נהיה ממנו, ישוב כבתחלה, ויהיה העולם חרב פשהיה. והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ויתחדש העולם כבתחלה. ובאותו זמן כתוב (דניאל יב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו. בא רבי עזריה ורבי מרנוס, ונשקוהו בראשו. קרא עליו, (משלי יח) לב נכון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת.

פתח ואמר, שיר השירים אשר לשלמה, אשרי הדור שהחכמה של מעלה שורה בתוכו, בשעה שהקדוש ברוך הוא היה רוצה לגלות בארץ מה שלא התגלה למלאכים העליונים. ומה הוא? סודות החכמה של השם החקוק העליון. שהשמות הקדושים לא נמסרו להם, ונמסרו לחכמים שבארץ. באותה שעה משבחים ואומרים (תהלים ח) ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים.

מה אדיר שמך בכל הארץ - אלו הסודות החקוקים של השמות הקדושים שהתגלו בארץ, והתשפחת של זה על השמים. שכל אותם ההמונים מודים ומשבחים את המעשה הזה, שהתגלה בארץ מה שלא התגלה להם.

עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף, חוט של חסד שנמשך מלמעלה למטה. ותרץ גלת הזהב, דאיהי נחתא ביהוא חוט. נשבר החוט, נפל הגולה. ותשבר כד על המבוע, שהתורה נשתפחה בגלותא, ואותו המשאב, יופיא"ל (וי"א יפי"ה) השר, לא שאב ממעין התורה, ובני אדם נבוכים בה.

ונרץ הגלגל אל הכור, ומלאך המשחית נתן לו רשות לחבל בכל יום. וישב העפר על הארץ פשהיה, ויכלו כל הנשמות, והעולם יכלה. והעפר שהכל נהיה ממנו, ישוב כבתחלה, ויהיה העולם חרב פשהיה. והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ויתחדש העולם כבתחלה. ובאותו זמן כתוב, (דניאל יב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו. אתא ר' עזריה ורבי מרנוס, ונשקוהו ברישיה. קרא עליה, (משלי יח טו) לב נכון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת.

פתח ואמר שיר השירים אשר לשלמה, זכא דרא די חכמתא דלעילא שריא בגייה. בשעתא דקודשא בריך הוא הוי בעי לגלאה בארעא, מה דלא אתגלי למלאכי עילאי. ומאי איהו, רזין דחכמתא דשמא גליפא עילאה. דשמך קדישין לא אתמסרו לון, ואתמסרו לחכימין בארעא. בההיא שעתא, משבחון ואמריין, (תהלים ח ב) ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים.

מה אדיר שמך בכל הארץ, אילין רזין גליפין דשמך קדישין, דאתגליין בארעא, ותושפחת דהאי, על השמים. דכל אינון אוכלוסין אוזן ומשבחון עובדא דא, דאתגלי בארעא מה דלא אתגלי לון.

הרי כאן סודות המרובה  
העליונה הקדושה של ארבעה  
שמות חקוקים, וזהו סוד הסודות  
של המרובה העליונה של  
השמות: אדנ"י, צבאו"ת, יהו"ה,  
אהי"ה. הסוד של ארבעה שמות  
חקוקים, של ארבעה זהרים, וכל  
זהר זהר נכלל אחד בחד בחדו,  
ותשוקתו של זה להכנס לזה,  
ולהכלל זה בזה.

וארבעה הזהרים הללו נפרדים  
בשמות ידועים. אחד נקרא זה"ר  
חשוף ולא חשוף. בהסתכלות  
שלו, מיד מרים חשוף. מסתכלים  
בו יותר, נוצץ ולהט באור, ויפי  
עליון. ואורו קמוט בתוכו, עד  
שפכה בו אור אחר, שפורה באור  
הזה ונוקב אותו, אז מתמלא  
מאותו הזהר, ונוצץ לכל צד.

הזהר הזה נחקק בשבעים ושנים  
ניצוצות, שהם שבעים ושנים  
שמות חקוקים של שבעים  
סנהדרין ושני עדים. אז הזהר  
הזה כלול בשני שמות, ומתעטר  
בשם הזה אדנ"י.

ואז אותו השר של כל העולמים,  
וכל הצבאות וכל המחנות  
העליונים והתחתונים, כלם  
אומרים התשבחת של (הכתוב) הזה  
שמשבחים אותו, ואומרים  
תשבחת (של כלם) ומשבחים  
למעלה. והזהר הזה, כשנשלם,  
הוא שי"ר. אדון, שר, רבון. י'  
השלמות שהשתלמו מן הכל.  
שי"ר המעלות, הרבון הממנה על  
כל הצבאות והמחנות והדרגות  
שלמטה.

הזהר השני הוא זהר שכל העינים  
העליונים הנסתרים (נכנסים) כונס  
אליו. והוא זהר נוצץ לעינים  
שאין יכולות להסתכל בו, וזה  
נקרא זהר חי. ומשום שהוא חי,  
נוטל כל הזהרים העליונים

הא הכא רזין דרתיכא קדישא עילאה, דארבע  
שמהן גליפן, והא איהו רזא דרזין רתיכא  
עילאה דשמהן: אדנ"י. צבאו"ת. יהו"ה.  
אהי"ה. רזא דארבע שמהן גליפן, דארבע  
זהרין. וכל זהרא וזהרא אתפליל חד בחדריה,  
ותיאובתא דהאי לעאלא בהאי, ולא תפללא  
האי בהאי.

ואלין ארבע זהרין, אתפרשן בשמהן ידיען:  
חד אקרי זה"ר חשוף ולא חשוף.  
באסתכלותא דיליה, מיד ארים חשוף.  
מסתכלאן ביה יתיר, נציץ ולהיט בנהירו,  
ושפירו עילאה. ונהוריה קמיט בגויה, עד  
דבטש ביה נהורא אחרא, דכרי בהאי נהורא,  
ואנקיב לה, כדין אתמלא מההוא זהרא,  
ונציץ לכל סטריין (דף עו ע"א).

והרא דא, אתגליף בשבעין ותריין נציצין,  
דאינון שבעין ותריין שמהן גליפן,  
דשבעין סנהדרין ותריין סהדין. כדין האי  
זהרא כלילא בשתי שמהן, ומתעטרא בשמא  
דא אדנ"י.

כדין איהו שר דכל עלמין, וכל חילין וכל  
משריין דעלאין ותתאין, כלהו אמרי  
תושבחתא דהאי (קרא) דקא משבחן ליה,  
ואמריין תושבחתא, (נ"א דכלהו) ומשבחים לעילא.  
ודא זהרא כד אשתלים, איהו שי"ר. אדון,  
שר, רבון. י' שלימו דאשתלימו מכולא, שי"ר  
המעלות, רבון ממנא על כל חילין ומשריין  
דרגין דלתתא.

והרא תניינא, הוא זהר דכל עיינין עילאין  
סתימין, (עליון) פגיש לגביה. והוא זהר  
נציץ לעיינין, דלא יכילו לאסתפלל ביה, והאי  
איקרי זהר חי. ובגין דאיהו חי, נטיל כל

הנִסְתָּרִים, וְזֹרֵק זִהְרִים נוֹצְצִים לְמַטָּה, וְעוֹשֶׂה פְרוֹת וְתוֹלְדוֹת לְמִינוֹ.

וְהַזֹּהַר הַחַי הַזֶּה נִקְרָא חַי הָעוֹלָמִים, וְזֶהוּ הַכֹּלֵל שֶׁל הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וְעַל שְׁמוֹצֵיא זִהְרִים נוֹצְצִים וְעוֹשֶׂה תוֹלְדוֹת לְמִינוֹ, נִקְרָא הַזֹּהַר הַזֶּה צָבָאוֹ"ת. וְזֶהוּ שֶׁתְּשׁוּקָתוֹ תָּמִיד לְשַׁבֵּחַ תָּמִיד בְּזֶהֱרָה הָרָאשׁוֹן הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא שִׁיר. וְכַשְּׁכֹלִים יַחַד בְּחִבּוּר אֶחָד בְּלִי פְרוּד תוֹךְ תְּשׁוּקָה שְׁלֵמָה, אֲזַי הַכֹּל נִקְרָא שִׁיר הַשִּׁירִים.

וְאַפִּלּוּ הוּא לְבָדוּ, שֶׁהוּא כֹּלֵל שֶׁל הַכֹּל, נִקְרָא כֹּלֵל שֶׁל רַבִּים, הַכֹּלֵל שֶׁל כָּל הַזִּהְרִים הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. קוֹרְאִים לוֹ כֹּל, הַכֹּלֵל שֶׁל הַכֹּל. הוּא חַיִּים. עָלָיו כְּתוּב (בראשית ב ט) וַעֲן הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן. כָּל הַחַיִּים בִּיה תִּלְיִין. מִיָּנִיָּה פָּרַחִין חַיִּין וְזִהְרִין לְכָל סֹטֵר. הָאִי שִׁיר דְּקָאמְרֵן, אִיקָרִי בֵּא"ר, וְאִינוֹן חַיִּים עֵילָאִין עֵאלִין בְּגִיָּיה. וְהָהוּא זִהְרָא דְּאִיקָרִי חַיִּים, נִבְעִין בִּיה. וְעַל דָּא כְּתִיב, בְּאֵר מַיִם חַיִּים. וְכְתִיב (במדבר כא יח) בְּאֵר חֲפְרוּהָ שָׁרִים. עַל שְׁמָא דְּאִינוֹן רַבְרַבִּין עֵילָאִין, זִהְרִין טְמִירִין, דְּאֵתְפְּנָשׁוּ בִּהְאִי זִהְרָא. וְאִינוֹן לֹא חֲפְרוּהָ, אֶלָּא עַל יְדָא דְדָא.

וְזִהְרָא תְּלִיתָא, הָאִי אִיהוּ זִהְרָא כֹּלֵל דְּתִלְתַּת זִהְרִין, רִזָּא דְּתִלְתַּת אֲתוֹנוֹן. בִּהְאִי זִהְרָא אֲבָהֵן אֲתִידַבְּקוּ.

הָאִי אִיהוּ רְצוּא וְשׁוּב, לִית מֶאֶן דִּיכִיל לְאֵתִישָׁבָא בְּנִצְצוֹ דִּילִיָּה. עַל הָאִי כְּתִיב, (יחזקאל א יד) וְהַחֲחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב. זֶה יוֹרֵשׁ יִרְשָׁה שֶׁל זִהְרִים טְמִירִים שֶׁלֹּא הִתְגַּלּוּ. וְסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת תְּלוּיּוֹת בָּהֶם, יִה"ו. מִפָּאֵן, הָאוֹת ה' רַבִּיעִית לֹקֶטֶת וְלֹקֶטֶת. וְכַךְ מִסְתַּדֵּר בְּסִדּוּר שְׁלֵם.

זִהְרִין עֵלָאִין סְתִימִין, וְזִרְיָק זִהְרִין נִצְצִין לְתַתָּא, וְעֵבִיד פִּירִין וְאִיבִין לְזַנְיָה.

וְדָא זִוְהַר חַי, אִיקָרִי חַי הָעוֹלָמִים. וְדָא אִיהוּ כֹּלֵל דְּעֵילָאִי וְתַתָּאִי, וְעַל דְּאִפִּיק זִהְרִין נִצְצִין, וְעֵבִיד אִיבִין לְזַנְיָה, אִיקָרִי הָאִי זִוְהַר צָבָאוֹ"ת. וְדָא אִיהוּ דְּתִיאֻבְתִּיהַ תְּדִיר, לְשַׁבְחָא תְּדִירָא, בִּהְאִי זִוְהַר קְדָמָא דְּאִיקָרִי שִׁיר. וְכַד כֹּלִילֵן כְּחָדָא בְּחִבּוּרָא חָדָא בְּלֹא פִירוּדָא, גּוּ תִיאֻבְתָּא שְׁלִימָא, כְּדִין אִיקָרִי כֹלֵל שִׁיר הַשִּׁירִים.

וְאַפִּלּוּ אִיהוּ בְּלַחְדוּהִי, דְּאִיהוּ כֹּלֵל דְּכֹלֵל, אִיקָרִי כֹלֵל דְּסִגְיָאִין, כֹּלֵל דְּכָל זִהְרִין עֵילָאִין וְתַתָּאִין. כָּל קְרִינֵן לִיָּה, כֹּלֵל דְּכֹלֵל. חַיִּים אִיהוּ. עָלִיָּה כְּתִיב (בראשית ב ט) וַעֲן הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן. כָּל חַיִּים בִּיה תִּלְיִין. מִיָּנִיָּה פָּרַחִין חַיִּין וְזִהְרִין לְכָל סֹטֵר.

הָאִי שִׁיר דְּקָאמְרֵן, אִיקָרִי בֵּא"ר, וְאִינוֹן חַיִּים עֵילָאִין עֵאלִין בְּגִיָּיה. וְהָהוּא זִהְרָא דְּאִיקָרִי חַיִּים, נִבְעִין בִּיה. וְעַל דָּא כְּתִיב, בְּאֵר מַיִם חַיִּים. וְכְתִיב (במדבר כא יח) בְּאֵר חֲפְרוּהָ שָׁרִים. עַל שְׁמָא דְּאִינוֹן רַבְרַבִּין עֵילָאִין, זִהְרִין טְמִירִין, דְּאֵתְפְּנָשׁוּ בִּהְאִי זִהְרָא. וְאִינוֹן לֹא חֲפְרוּהָ, אֶלָּא עַל יְדָא דְדָא.

וְזִהְרָא תְּלִיתָא, הָאִי אִיהוּ זִהְרָא כֹּלֵל דְּתִלְתַּת זִהְרִין, רִזָּא דְּתִלְתַּת אֲתוֹנוֹן. בִּהְאִי זִהְרָא אֲבָהֵן אֲתִידַבְּקוּ.

הָאִי אִיהוּ רְצוּא וְשׁוּב, לִית מֶאֶן דִּיכִיל לְאֵתִישָׁבָא בְּנִצְצוֹ דִּילִיָּה. עַל הָאִי כְּתִיב, (יחזקאל א יד) וְהַחֲחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב. זֶה יוֹרֵשׁ יִרְשָׁה שֶׁל זִהְרִים טְמִירִים שֶׁלֹּא הִתְגַּלּוּ. וְסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת תְּלוּיּוֹת בָּהֶם, יִה"ו. מִפָּאֵן, הָאוֹת ה' רַבִּיעִית לֹקֶטֶת וְלֹקֶטֶת. וְכַךְ מִסְתַּדֵּר בְּסִדּוּרָא שְׁלֵם.